

Bryssel den 8 januari 2021
(OR. en)

14356/20

ECOFIN 1208
UEM 413
SOC 830
EMPL 580
COMPET 666
ENV 839
EDUC 459
RECH 546
ENER 517
JAI 1140
FSTR 199
REGIO 293
GENDER 154
ANTIDISCRIM 131

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	ST 13060/20
Komm. dok. nr:	COM(2020) 746 final
Ärende:	Rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet

För delegationerna bifogas den version av utkastet till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet som Eurogruppen enades om den 16 december 2020. Efter Ekofinrådets videokonferens i januari ska texten godkännas vid det första fysiska rådsmötet eller genom skriftligt förfarande.

Det formella antagandet av texten bör ske efter Europeiska rådets godkännande i mars 2021.

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om den ekonomiska politiken i euroområdet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.2,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken¹, särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser², särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

¹ EUT L 209, 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

av följande skäl:

- (1) Covid-19-pandemin ledde till att euroområdet ekonomi snabbt hamnade i en djup konjunktunedgång under första halvåret 2020. Trots den starka återhämtningen under tredje kvartalet 2020 till följd av att man lättade på restriktionerna har den ökade spridningen av covid-19 och de nya åtgärderna för att begränsa spridningen under det fjärde kvartalet ytterligare ökat osäkerheten och visat att euroområdet fortfarande är sårbart för den ihållande hälsokrisen. Enligt kommissionens höstprognos 2020 har covid-19-krisen lett till en rad kraftiga efterfråge- och utbudsstörningar som i sin tur förväntas leda till att BNP minskar med 7,8 % 2020. Återhämtningen under 2021 beräknas därmed bli långsammare än tidigare förväntat och ett stort produktionsgap på omkring $-7,0\%$ av euroområdet potentiella BNP 2020 kommer sannolikt inte att ha stängts i slutet av 2021. Pandemins utveckling och de ekonomiska aktörernas ändrade beteende gör att de ekonomiska utsikterna omgärdas av stor osäkerhet. Snabba och kraftfulla åtgärder på nationell nivå och EU-nivå, bland annat Europeiska rådets överenskommelse om Next Generation EU, har på ett avgörande sätt bidragit till att kompensera en del av chockens negativa konsekvenser och stabilisera marknaderna. Både privat konsumtion och investeringar har påverkats starkt och i sin tur haft en negativ inverkan på pris- och löneutvecklingen. Även arbetsmarknadsutsikterna har försämrats, vilket lett till ett avbrott i de senaste sju årens förbättringstrend. Den ökade arbetslösheten har hittills dämpats genom ett framgångsrikt genomförande av ambitiösa politiska åtgärder i alla medlemsstater – såsom system för korttidsarbete och annan stödpolitik för att undvika massuppsägningar och stora inkomstförluster – och en därmed sammanhängande minskning av det totala antalet arbetade timmar samt en nedgång i förvärvsfrekvensen.

- (2) Covid-19-krisen ökar de ekonomiska skillnaderna mellan medlemsstaterna i euroområdet. Skillnaderna förstärks av bland annat följande faktorer: covid-19-chockens intensitet och varaktighet, kontaktintensiva sektorer (till exempel turism, affärsresor och hotell- och restaurangbranschen) relativa storlek och betydelse för ekonomin samt skillnader i tillgängligt offentligfinansiellt utrymme. Dessa skillnader påverkar förtroende, investeringar och tillväxtutsikter samt den bristande jämlikhet mellan regioner som fanns redan innan krisen men som nu kan förvärras. På längre sikt riskerar den nuvarande covid-19-krisen att få bestående negativa effekter på potentiell tillväxt och inkomstklyftor på grund av minskat (materiellt och immateriellt) humankapital och fysiskt kapital. Detta kan leda till en ännu långsammare arbetsproduktivitets- och inkomstutveckling och till ökad ojämlikhet.
- (3) Unionens snabba och kraftfulla reaktion, däribland inrättandet av Next Generation EU (NGEU), som omfattar faciliteten för återhämtning och resiliens (RRF), har stärkt marknadens förtroende och visat att medlemsstaterna är solidariska och står eniga bakom den samordnade insatsen för att åter få igång den ekonomiska tillväxten och stärka ekonomisk och social resiliens. Beslut fattades mycket snabbt om att inrätta flera nya instrument för unionen och euroområdet. Tack vare dessa instrument finns det redan ett skyddsnät för arbetstagare (det europeiska instrumentet för tillfälligt stöd för att minska risken för arbetslöshet i en krissituation – SURE)³, för företag (en ordning inrättad av Europeiska investeringsbanken) och för medlemsstaterna för att stödja inhemsk finansiering av direkta och indirekta kostnader för hälso- och sjukvård, behandling och förebyggande med anledning av covid-19-krisen genom Europeiska stabilitetsmekanismens instrument för pandemikrisstöd⁴. En annan politisk åtgärd som vidtogs av unionen var aktiveringen av stabilitets- och tillväxtpaktens allmänna undantagsklausul och införandet av en tillfällig ram för att utnyttja flexibiliteten i EU:s regler om statligt stöd⁵. De sammanhållningspolitiska medlen omdirigerades dit de bäst behövs genom investeringsinitiativet mot effekter av coronaviruset plus (CRII och CRII+)⁶.

³ EUT L 159, 20.5.2020, s. 1.

⁴ <https://www.consilium.europa.eu/media/44011/20200508-pcs-term-sheet-final.pdf>

⁵ EUT C 91I, 20.3.2020, s. 1, EUT C 112I, 4.4.2020, s. 1, EUT C 164, 13.5.2020, s. 3, EUT C 218, 2.7.2020, s. 3.

⁶ EUT L 99, 31.3.2020, s. 5.

- (4) Väl utformade strategier inom ramen för NGEU och dess viktigaste instrument, RRF, kommer att tillföra den dynamik som medlemsstaterna behöver för att kunna genomföra tillväxtfrämjande reformer och bidra till fler och bättre investeringar som främjar målen om resiliens, grön och digital omställning. Detta bör bidra till att bygga upp humankapital, stödja framgångsrika övergångar på arbetsmarknaden, vilket vid sidan om de sammanhållningspolitiska fonderna kommer att vara avgörande för att säkerställa sammanhållning, främja sysselsättning och produktivitet samt stärka ekonomisk och social resiliens. EU:s tillväxtmål och nationella strukturella utmaningar, bland annat de som identifierades i de landsspecifika rekommendationerna för 2019 och 2020, är avgörande. I den årliga strategin för hållbar tillväxt 2021⁷, som främjar dessa mål, presenteras sju flaggskeppsinitiativ: 1) nya energikällor, 2) renoveringar, 3) laddning och tankning, 4) konnektivitet, 5) modernisering, 6) kapacitetsökning, samt 7) omskolning och fortbildning. Dessa flaggskeppsområden utgör gemensamma utmaningar som kräver samordnade investeringar och reformer. Medlemsstaterna uppmanas att kanalisera investeringar, genomföra reformer och integrera sina värdekedjor ännu mer inom dessa flaggskeppsområden. Den föreslagna förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens föreskriver bland annat att de återhämtnings- och resiliensplaner som upprättas av euroområdet ska vara förenliga med de utmaningar och prioriteringar som fastställs i rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet. Denna förenlighet bör beaktas vid bedömningen av återhämtnings- och resiliensplanerna.
- (5) Euroområdet kräver en kombination av olika slags ekonomisk politik som stöder, samordnar, är omfattande och konsekvent för att dämpa effekterna av covid-19-pandemin, i full överensstämmelse med fördragets skyddsåtgärder för respektive institutioner. Målet är att begränsa alla negativa långsiktiga effekter på arbetsmarknaden, minska betydande ekonomiska och sociala skillnader, komma till rätta med obalanser och andra signifikanta risker på makronivå samt överhuvudtaget förhindra negativa konsekvenser för den potentiella tillväxten och prisstabiliteten och säkerställa hållbara offentliga finanser på medellång sikt. Att de tre grundläggande inslagen i euroområdets policymix – penningpolitiken, finanspolitiken och strukturpolitiken – är samstämmiga sinsemellan, samtidigt som det råder finansiell stabilitet, är avgörande för att säkerställa att politiken i euroområdet sammantaget har en stödjande inriktning.

⁷ COM(2020) 575 final.

- (6) Europeiska centralbankens (ECB) snabba penningpolitiska interventioner syftar till att hålla de penningpolitiska transmissionskanalerna intakta och säkra prisstabilitet på medellång sikt. ECB tillkännagav betydande köp av offentliga och privata tillgångar inom ramen för stödköpsprogrammet föranlett av pandemin (PEPP, 1 850 miljarder euro åtminstone fram till slutet av mars 2022)⁸ och inom ramen för programmet för köp av tillgångar (APP, nettoköp på 20 miljarder euro per månad, tillsammans med ett ytterligare anslag på 120 miljarder euro fram till slutet av 2020)⁹. ECB erbjuder dessutom riktade långfristiga refinansieringstransaktioner till mycket gynnsamma villkor och stöder bankernas utlåning till företag och hushåll.
- (7) Finanspolitiken förväntas vara mycket expansiv under 2020 och vara fortsatt stödjande under 2021 både i euroområdet som helhet och på nationell nivå, dels på grund av nödåtgärder, dels tack vare vissa redan aviserade återhämtningsåtgärder. Att medlemsstaternas finanspolitik samordnas med full respekt för stabilitets- och tillväxtpakten är avgörande för en effektiv hantering av covid-19-chocken, för en hållbar återhämtning och för Ekonomiska och monetära unionens (EMU) funktion. Den 20 mars 2020 slog kommissionen fast att EU-ekonomin upplevde en allvarlig konjunkturedgång och att villkoren för aktivering av stabilitets- och tillväxtpaktens allmänna undantagsklausul var uppfyllda. Medlemsstaternas finansministrar ställde sig bakom denna slutsats¹⁰. Medlemsstaterna införde omfattande budgetåtgärder för att begränsa pandemin och ge stöd till enskilda och företag som drabbats särskilt hårt, däribland exceptionellt likviditetsstöd i form av främst garantier som ställs för företag och banker för att säkerställa kreditflödet. Ytterligare samordnat budgetstöd kommer att tillhandahållas på EU-nivå, särskilt genom faciliteten för återhämtning och resiliens, och den allmänna undantagsklausulen kommer att vara fortsatt aktiv under 2021. Kommissionen kommer med stöd av uppdaterade makroekonomiska prognoser att ta förnyad ställning till situationen och utvärdera tillämpningen av den allmänna undantagsklausulen under våren 2021.

⁸ EUT L 91, 25.3.2020, s 1.

⁹ EUT L 157, 15.6.2016, s. 28.

¹⁰ <https://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2020/03/23/statement-of-eu-ministers-of-finance-on-the-stability-and-growth-pact-in-light-of-the-covid-19-crisis/>

- (8) De ekonomiska konsekvenserna av covid-19 får mycket negativa följdverkningar för de offentliga finanserna. När hälsoläget och den ekonomiska situationen så tillåter kommer en omfokusering av finanspolitiken mot sunda medelsiktiga offentligfinansiella ställningar, bland annat genom en utfasning av nödgårderna, att bidra till att säkra hållbara offentliga finanser på medellång sikt. Detta bör göras på ett sätt som mildrar krisens sociala effekter och effekter på arbetsmarknaden och bidrar till social hållbarhet. Särskilt relevanta förefaller reformer vara som syftar till att förbättra de nationella budgetarnas sammansättning och säkra hållbara offentliga finanser på längre sikt på ett sätt som tar hänsyn till klimatförändringarna och hälsoutmaningarna. Att förbättra de nationella budgetarnas sammansättning genom i synnerhet utgiftsöversyner och effektiva regler för offentlig upphandling kan skapa välbehövligt offentligfinansiellt utrymme. Även grön budgetering kan bidra till att hantera utmaningarna när det gäller att begränsa klimatförändringarna och klimatanpassningen och skydda miljön. Adekvata, effektiva och inkluderande hälso- och sjukvårdssystem och sociala trygghetssystem ger skydd till dem som behöver det, har en viktig funktion som automatiska stabilisatorer och bör skydda offentligfinansiell hållbarhet. På samma sätt ökar reformer som förbättrar arbets-, kapital-, produkt- och tjänstemarknaders funktion – förutsatt att de genomförs på rätt sätt och i lämplig ordningsföljd – den potentiella produktionen utan någon negativ kortsiktig inverkan på den samlade efterfrågan.
- (9) Covid-19-krisen ökar vikten av reformer för att göra statsinkomstsystemen mer effektiva och rättvisa. Eftersom skattekillen på arbete i de flesta medlemsstater i euroområdet fortfarande är hög måste dessa reformer bland annat flytta över skattebördan till skattebaser som inte har en lika negativ inverkan på utbud och efterfrågan av arbetskraft, produktivitet, investeringar och tillväxt, men även beakta fördelningseffekterna. En ökad användning av miljöskatter och/eller andra sätt att prissätta externa effekter kan bidra till hållbar tillväxt genom att uppmuntra ”grönare” beteenden. Åtgärder mot aggressiv skatteplanering och skatteflykt, både internationellt och inom unionen, kan göra skattesystemen mer effektiva och rättvisa. Globaliseringen har dessutom gjort det nödvändigt att anpassa skattereglerna så att de passar en modern och alltmer digitaliserad ekonomi, både globalt och på EU-nivå. Arbete pågår inom OECD för att nå en global samförstånds lösning om hur man ska hantera de utmaningar när det gäller beskattning som digitaliseringen av ekonomin ger upphov till.

- (10) Det är särskilt viktigt att tidigarelägga reformer som angriper flaskhalsar för investeringar och utbudsbegränsningar med tanke på den stora osäkerhet som covid-19-chocken gett upphov till och dess negativa effekter på investeringstakten. Åtgärder som skyndar på absorbering av EU-medel och ett ändamålsenligt och effektivt utnyttjande av resurser är avgörande, framför allt i medlemsstater som släpar efter på dessa områden och där EU-medel finansierar en betydande andel av investeringarna. Reformerna som minskar den administrativa bördan på företag (t.ex. e-förvaltning, inbegripet elektronisk identifiering, och reformer av rättsväsendet) och förhindrar att medel missbrukas (t.ex. bekämpning av korruption, bedrägerier och penningtvätt¹¹) kan förbättra företagsklimatet och främja privata investeringar samt jobb- och företagsskapande.

¹¹ Communication C(2020) 2800 final from the Commission of May 20 on an Action Plan for a comprehensive Union policy on preventing money terrorist financing.

(11) Covid-19-krisen har lett till betydande intäktsförluster för många företag och utgör en risk för företagens betalningsförmåga i hela euroområdet. Effektiva insolvensregler spelar en avgörande roll för att stötta livskraftiga företag som tillfälligt får problem och se till att icke livskraftiga företag kan avveckla sin verksamhet under ordnade former. Bättre insolvensregler kan även göra det lättare att hantera den ökning av nödlidande lån som är att förvänta och upprätthålla kreditflödet till ekonomin genom att främja en sanering av bankernas balansräkningar och på längre sikt uppmuntra investeringar över gränserna. Direktivet om omstrukturering och en andra chans (2019/1023)¹² antogs specifikt för att införa minimikrav i alla medlemsstaters nationella solvenslagstiftning som säkerställer att förebyggande rekonstruktion finns som ett alternativ för företag som befinner sig i ekonomiska svårigheter, att det finns förfaranden för skuldavskrivning för överskuldssatta företag och att alla typer av insolvensförfaranden effektiviseras. Det är viktigt att gå vidare med införlivandet och genomförandet av detta direktiv. I sin handlingsplan för kapitalmarknadsunionen från september 2020¹³ aviserade Europeiska kommissionen också att man strävar efter minimiharmonisering eller ökad konvergens inom specifika områden av lagstiftningen för insolvens utanför banksektorn. Utöver detta finns det utrymme för medlemsstaterna att ytterligare se över om deras insolvensregelverk är effektiva och ändamålsenliga utifrån internationell bästa praxis och att åtgärda kvarstående brister¹⁴.

¹² EUT L 172, 26.6.2019, p.18.

¹³ COM(2020) 590 final.

¹⁴ Eurogruppen fastställde ett antal principer, bland annat tidig identifiering av skuldproblem och förfaranden för tidig rekonstruktion. Se <https://www.consilium.europa.eu/sv/meetings/eurogroup/2016/04/22/>.

- (12) Att ytterligare fördjupa den inre marknaden för varor och tjänster och anpassa euroområdet till den digitala tidsåldern kan vara en viktig faktor för tillväxt, konvergens och resiliens. Den gemensamma valutan och den inre marknaden har tillsammans skapat bättre förutsättningar för ekonomins stabilisering och långsiktiga tillväxt. Covid-19-krisen har ökat användningen av digitala verktyg, visat vikten av den digitala inre marknaden och accelererat användningen av digitala och kontantlösa betalningsmetoder. Men den inre marknaden är fortfarande ofullständig, framför allt på tjänsteområdet och mer specifikt när det gäller detaljhandel och fria yrken. Den inre marknaden har potential att begränsa prisstelhet och främjar därmed både penningpolitiska transmissioner och ekonomins motståndskraft. Den inre marknaden underlättar även produktionsfaktorernas rörlighet, så att branscher, regioner och medlemsstater kan minimera sina ekonomiska kostnader (t.ex. arbetslöshet) i samband med chocker. För att ytterligare integrera den inre marknaden för varor och tjänster är det nödvändigt att undanröja alla kvarvarande onödiga begränsningar, förbättra mekanismerna för marknadsövervakning och vidta åtgärder för att garantera den administrativa kapaciteten så att dessa mål kan uppnås.
- (13) Reformerna och investeringarna som förbättrar integrationen och övergångarna på arbetsmarknaden och som lägger särskild vikt vid digitala och gröna arbetstillfällen är avgörande för att öka den ekonomiska och sociala resiliensen och stödja återhämtningen. De negativa ekonomiska och sociala konsekvenserna för arbetstagarna begränsades tack vare medlemsstaternas och unionens omedelbara krisåtgärder. Det har samtidigt blivit ännu viktigare att genomföra ett antal reformer som länge varit på tal: effektiva aktiva arbetsmarknadsåtgärder, däribland individanpassat stöd, förbättring av utbildningssystemens kvalitet och inkludering för att stärka utbildningsresultaten från tidig ålder, kraftfulla åtgärder för omskolning och fortbildning, samt investeringar i vuxenutbildning och onlineplattformar för lärande, hantering av kompetensbristen, bättre sysselsättningsutsikter för de mest sårbara delarna av den arbetande befolkningen, såsom unga och långtidsarbetslösa, samt minskning av skillnaderna mellan kvinnor och män. Att främja skapandet av arbetstillfällen av god kvalitet och förbättra arbetsvillkoren, i synnerhet genom att säkerställa tillräckliga minimilöner och motverka segmenteringen av arbetsmarknaden och hindren för arbetskraftens rörlighet, är avgörande för att stödja en hållbar och inkluderande återhämtning. Social dialog och kollektivförhandlingar spelar en viktig roll för utformningen och genomförandet av politik.

(14) Tillgång till adekvata, inkluderande och hållbara hälso- och sjukvårdssystem och sociala trygghetssystem, som fungerar som automatiska stabilisatorer under krisen, är viktigt för den ekonomiska och sociala resiliensen. Dessa system bidrar till att upprätthålla social sammanhållning, en rimlig levnadsstandard och en god folkhälsa, vilket är grundläggande för en produktiv arbetsekonomi, under hela konjunkturykeln och motverka fattigdom och social utestängning. Investeringar i hälsoreformer och i resilienta hälso- och sjukvårdssystem måste förbli en prioritet för medlemsstaterna. Det är mycket viktigt att den europeiska pelaren för sociala rättigheter¹⁵ genomförs så att den kan vägleda politiken. Under krisen har det blivit ännu viktigare att se till att det finns ett fullgott socialt skydd för alla i fråga om såväl god hälso- och sjukvård och långtidsvård som i fråga om inkomstersättning för alla arbetstagare, inklusive arbetstagare med atypiska anställningsavtal och egenföretagare. Många medlemsstater har infört tillfälligt inkomststöd och socialt bistånd till sårbara grupper med mycket låga inkomster och arbetstagare som inte har rätt till arbetslöshetsförmåner. Åtgärder har vidtagits i fråga om förmåner, villkor för rätt till stöd och ytterligare naturtjänster. De sociala trygghetssystemen och deras täckning måste stärkas på ett sätt som säkerställer de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet och rättvisa mellan generationerna.

¹⁵ Interinstitutionell proklamation av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, EUT C 428, 13.12.2017, s. 10.

- (15) Betydande framsteg har gjorts under de senaste åren, men pandemins följdverkningar för ekonomin har på nytt ökat trycket på finanssektorn. Bankerna i euroområdet gick in i den nuvarande krisen med större kapacitet att absorbera förluster än när den globala finanskrisen bröt ut. Detta har i kombination med penningpolitiska och finanspolitiska åtgärder gjort det möjligt att undvika en åtstramning marknadsfinansieringen efter krisens inledande fas och säkrat fortsatt kreditgivning till den privata sektorn. Krisen kommer förmodligen att pressa bankernas redan låga lönsamhetsnivåer ytterligare och öka andelen nödlidande lån.
- Utvecklingen av sekundärmarknader för nödlidande lån, en effektiv utbyggnad av nationella kapitalförvaltningsbolag, där så är lämpligt, och reformer av insolvensreglerna är särskilt viktiga för att framsteg ska kunna göras på detta område, samtidigt som man tar itu med strukturella problem med låg lönsamhet. Denna utveckling kan ha en negativ inverkan på tillförseln av kredit till ekonomin, vilket är av avgörande betydelse för återhämtningen. Snabba och omfattande politiska insatser har stärkt förtroendet och bidragit till att skydda den makrofinansiella stabiliteten. Statliga lånegarantisystem bidrar till att upprätthålla utlåningen till ekonomin, skydda företag och dämpa återkopplingsprocesser till banksektorn, men skapar också eventalförpliktelser i medlemsstaternas budgetar. Förlängningen av moratorier för konkurser och betalningsansånd för nödlidande lån innebär att man måste göra en svår avvägning mellan fortsatt stöd till livskraftiga företag och risken för felallokeringar, ökade förluster vid en eventuell konkurs och minskad tydlighet när det gäller underliggande kreditkvalitet.

- (16) Det är fortfarande mycket viktigt att slutföra EMU:s arkitektur. Att täppa till kvarvarande luckor kan öka stabiliteten och resiliensen i euroområdet och därmed stärka eurons internationella roll, som varit i stort sett oförändrad de senaste åren. Ytterligare åtgärder bör ta hänsyn till de lärdomar som dragits av Europas övergripande ekonomisk-politiska åtgärder med anledning av coronakrisen. Utöver dess kortsiktiga stabiliserande effekt och dess roll när det gäller att stödja återhämtningen har Next Generation EU potential att påverka EMU på längre sikt genom att stimulera tillväxtfrämjande investeringar och strukturreformer och öka euroområdets motståndskraft mot framtida chocker. Omfattande emissioner av eurodenominerade obligationer – däribland gröna och sociala obligationer – ökar djupet och likviditeten på marknaden för eurodenominerade skuldförbindelser av hög kvalitet och kan bidra till att stärka eurons roll internationellt. Fortfarande saknas dock viktiga delar i EMU, bland annat en fullbordad bankunion och en fördjupad kapitalmarknadsunion. Att bankunionen förstärks är fortfarande av avgörande betydelse. Detta kräver att man utan dröjsmål och med samma ambitionsnivå fortsätter att arbeta med alla aspekter, inbegripet dem som diskuteras i högnivågruppen för det europeiska insättningsgarantisystemet, och att detta sker i samförstånd. Att gå vidare med ESM-reformpaketet och, mot bakgrund av de framsteg som gjorts i fråga om riskminskning och de ytterligare åtgärder som beskrivs i Eurogruppens uttalande av den 30 november 2020, påskynda ikraftträdandet av den gemensamma säkerhetsmekanismen för den gemensamma resolutionsfonden senast i början av 2022, utgör ytterligare ett viktigt steg mot att fullborda bankunionen och stärka EMU. Mer bör göras för att hitta lösningar på begränsningarna för likviditetsstöd i samband med resolution i den nuvarande strukturen. Att fördjupa kapitalmarknadsunionen är en viktig prioritet, vilket framgår av den nya handlingsplanen från september 2020. Ett starkt och motståndskraftigt EMU kommer också att vara viktigt för att stärka eurons internationella roll och säkerställa unionens ekonomiska och finansiella oberoende, vilket kommissionen kommer att behandla i ett meddelande, samtidigt som detta måste ske med full respekt för unionens inre marknad och på ett öppet och transparent sätt i förhållande till medlemsstater utanför euroområdet.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS medlemsstaterna i euroområdet att var för sig, bland annat genom sina återhämtnings- och resiliensplaner, men även gemensamt inom Eurogruppen, vidta följande åtgärder under perioden 2021–2022:

1. Säkerställa en politisk inriktning som stöder återhämtningen

Eftersom hälsokrisen kvarstår bör finanspolitiken vara fortsatt stödjande i alla medlemsstater i euroområdet under hela 2021.

Politiska åtgärder bör anpassas till landsspecifika omständigheter, vidtas vid rätt tidpunkt och vara tillfälliga och riktade. Medlemsstaterna bör även framöver samordna sitt agerande för att effektivt hantera pandemin, stötta ekonomin och främja en hållbar återhämtning.

När de epidemiologiska och ekonomiska förhållandena tillåter det, fasa ut nödåtgärderna samtidigt som man bekämpar krisens sociala och arbetsmarknadsrelaterade effekter. Genomföra en finanspolitik som syftar till att uppnå återhållsam offentligfinansiell ställning på medellång sikt och säkerställa en hållbar skuldsättning, samtidigt som investeringarna ökas.

Medlemsstaterna bör genomföra reformer som stärker hälso- och sjukvårdssystemens och de sociala trygghetssystemens täckning, tillräcklighet och hållbarhet för alla.

Medlemsstaterna bör ägna särskild uppmärksamhet åt kvaliteten på budgetåtgärderna. Förbättra ramarna för offentlig upphandling och förvaltningen av de offentliga finanserna, särskilt investeringsramar och användning av gröna budgetverktyg, samt använda utgiftsöversyner för att se till att de offentliga utgifterna är mer inriktade på återhämtnings- och resiliensbehov.

2. Förbättra konvergens, resiliens samt hållbar och inkluderande tillväxt

Minska risken för ytterligare skillnader och förbättra den ekonomiska och sociala resiliensen i euroområdet genom att fortsätta att hantera strukturella utmaningar och genom att genomföra reformer som stärker produktivitet och sysselsättning, säkerställer en jämn omfördelning av resurser och förbättrar marknadernas och den offentliga förvaltningens funktion, samt genom att öka offentliga investeringar och främja privata investeringar för att stödja rättvis och inkluderande återhämtning som är förenlig med den gröna och digitala omställningen.

Integrera den inre marknaden för varor och tjänster, däribland digitala sådana, ytterligare genom att undanröja onödiga restriktioner, förbättra marknadsövervakningen och garantera tillräcklig administrativ kapacitet.

Säkerställa effektiva aktiva arbetsmarknadsåtgärder och stöd till övergångar på arbetsmarknaden, i synnerhet mot en grön och digital ekonomi. Främja rättvisa arbetsvillkor, komma till rätta med segmenteringen av arbetsmarknaden och stärka delaktigheten. Säkerställa att arbetsmarknadens parter är delaktiga i utformningen av politiken, samt stärka den sociala dialogen och kollektivförhandlingarna. Stärka inkluderande utbildningssystem och investeringar i utbildning för att åtgärda kompetensbristen.

Fortsätta att inom ramen för rådets arbete verka för en global samförståndslösning i syfte att hantera de utmaningar på skatteområdet som digitaliseringen av ekonomin ger upphov till inom OECD:s OECD:s inkluderande ramverk mot skattebaseroering och vinstförflyttning, med förhoppning om att en överenskommelse kommer att nås senast i mitten av 2021 i det forumet. Delta i relevanta förberedelser för det fortsatta arbetet med att hantera dessa utmaningar på skatteområdet i den digitala ekonomin, även i avsaknad av ett internationellt samförstånd senast i mitten av 2021. Gör ytterligare framsteg för att bekämpa aggressiv skatteplanering, minska skattekillen och stödja en växling mot koldioxidprissättning och miljöbeskattning.

3. Förstärkning av nationella institutionella ramar

Fortsätta och tidigarelägga reformer för att åtgärda flaskhalsar för investeringar och säkerställa att EU-medel, däribland faciliteten för återhämtning och resiliens, används effektivt och vid rätt tidpunkt. Stärka effektiviteten och digitaliseringen av den offentliga förvaltningen, inbegripet rättsväsendet och hälso- och sjukvårdssystemen, samt de offentliga arbetsförmedlingarna. Minska den administrativa bördan för företagen och förbättra företagsklimatet. Fortsätta att förbättra ramarna för att bekämpa bedrägeri och korruption samt för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.

Främja konkreta åtgärder för att öka insolvensreglernas effektivitet, ändamålsenlighet och proportionalitet, fastställa nödlidande exponeringar och säkerställa en effektiv kapitalallokering.

4. Säkerställa makrofinansiell stabilitet

Upprätthålla kreditkanalerna till ekonomin och åtgärderna för att stödja livskraftiga företag så länge det behövs i det kritiska läge som uppstått till följd av denna exceptionella kris.

Bibehålla sunda balansräkningar inom banksektorn, bland annat genom att fortsätta att ta itu med nödlidande lån och t.ex. utveckla sekundärmarknader för nödlidande lån.

5. Fullborda EMU och stärka eurons internationella roll

Göra framsteg med att fördjupa den ekonomiska och monetära unionen för att öka euroområdet motståndskraft genom att fullborda bankunionen, fortsätta att utan dröjsmål och med samma ambitionsnivå arbeta med alla aspekter, inbegripet de som diskuteras i högnivågruppen för det europeiska insättningsgarantisystemet, och genom att fördjupa kapitalmarknadsunionen, samt genom att stödja initiativ för genomförande av digital finansiering, finansiella tjänster för privatpersoner och mindre företag och hållbar finanspolitik. Arbeta vidare med lösningar för att övervinna begränsningarna i den nuvarande strukturen för likviditetsstöd vid resolution och stärka den europeiska reglerings- och tillsynsramen, bland annat genom att säkerställa konsekvent och effektiv tillsyn och tillämpning av reglerna mot penningtvätt.

Ytterligare åtgärder som syftar till en fördjupning av den ekonomiska och monetära unionen bör ta hänsyn till de lärdomar som dragits av Europas övergripande ekonomisk-politiska åtgärder med anledning av coronakrisen. Framstegen kommer, med full respekt för unionens inre marknad och på ett öppet och transparent sätt gentemot medlemsstater utanför euroområdet, att bidra till att stärka eurons roll internationellt och främja Europas ekonomiska intressen globalt.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*